

Διασκευή: Ιωάννα Μπαμπέτα

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΣΟΠΟΥ

ΤΟ ΤΖΙΤΖΙΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΡΜΗΓΚΙ

Εικονογράφηση:
Γιώργος Πετρίδης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η Πολιτεία του Αισώπου είχε δάση και λιβάδια, ποτάμια και λίμνες, βουνά και θάλασσες. Ζώα μεγάλα και μικρά ζούσαν πάνω σε δέντρα, κάτω από δέντρα, μέσα στη γη, ανάμεσα σε βράχια ή θάμνους. Πετούσαν ψηλά στον ουρανό ή κολυμπούσαν ανάμεσα στα φύκια.

Στο δάσος, πάνω σε ένα πεύκο, είχε τη φωλιά του το Τζιτζίκι. Εκεί ανάμεσα στις πευκοβελόνες τραγουδούσε κι έπαιζε το βιολί του, χωρίς σταματημό. Ήταν καλοκαίρι και απολάμβανε τη ζεστασιά και το φως.

Λίγο πιο πέρα από το πεύκο, είχε το σπίτι του το Μυρμήγκι. Εκείνο κουβαλούσε όλη μέρα μαζί με τους συντρόφους του καρπούς και ψίχουλα, σχηματίζοντας ένα μακρύ τρενάκι. Δούλευαν ασταμάτητα, χωρίς να μιλάνε, και αποθήκευαν τις προμήθειες στη φωλιά τους.

Μια μέρα που ο ήλιος έκαιγε πολύ και το Τζιτζίκι τραγουδούσε κι έπαιζε βιολί με πάθος, μια πευκοβελόνα έπεσε πρώτα στο κεφάλι του κι έπειτα κάτω, στο κεφάλι του Μυρμηγκιού.

Το Τζιτζίκι σταμάτησε το τραγούδι και κοίταξε χαμηλά.

Το Μυρμήγκι σταμάτησε τη δουλειά και κοίταξε ψηλά. Μειιάς οι σύντροφοι που το ακολουθούσαν έπεσαν πάνω του, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένας σωρός από μυρμήγκια.

Το Τζιτζίκι έσκασε στα γέλια. «Μα κα-
λά, γιατί δουλεύετε όλη μέρα;» φώναξε.
«Είναι καλοκαίρι! Απολαύστε το!»

Τα άλλα μυρμήγκια δεν του απάντησαν. Σηκώθηκαν, ξεσκονίστηκαν και συνέχισαν τη σκληρή δουλειά. Όμως ο γείτονάς του έκανε λίγο στην άκρη και ρώτησε το Τζιτζίκι: «Αφού δε δουλεύεις, τι τρως;».

«Ό,τι βρω. Σιγά μην κάτσω να σκάσω. Ανέβα στο δέντρο να διασκεδάσουμε παρέα!»

«Δεν προλαβαίνω. Κάποια στιγμή θα έρθει ο χειμώνας. Πρέπει να μαζέψω τροφή...» είπε το Μυρμήγκι. Κι ύστερα έσκυψε το κεφάλι και συνέχισε το κουβάλημα.

Στην Πολιτεία του Αισώπου που είχε δάση και λιβάδια,
ποτάμια και λίμνες, βουνά και θάλασσες, ζούσε
και ο Αίσωπος. Από το παράθυρο του σπιτιού του
παρακολουθούσε ζώα μικρά και μεγάλα να συζητούν,
να μαλώνουν, να γλεντούν, να χαίρονται και να θυμώνουν.
Έπειτα έπαιρνε το φτερό του, το βουτούσε στο μελάνι
και κάθε φορά μια νέα ιστορία γέμιζε το χαρτί.

Έτσι έγινε και με το Τζιτζίκι,
που τραγουδούσε κι έπαιζε το βιολί του
χωρίς σταματημό όλο το καλοκαίρι. Ενώ το Μυρμήγκι
δούλευε σκληρά από την ανατολή μέχρι τη δύση
του ήλιου. Τι συνέβη άραγε όταν μπήκε ο χειμώνας;

από 2 ετών

ISBN: 978-618-03-2063-3

9 786180 320633

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 82063

metaixmio.gr